

Συγχωρητικότητα, ανοχή, επιείκεια και κατανόηση: ένα μεγάλο αγώνισμα για τους Χριστιανούς (Γέροντας Γεώργιος Καψάνης, Προηγούμενος Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου († 2014))

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=153104>]

Να, ένα μεγάλο αγώνισμα για μας τους Χριστιανούς: Η συγχωρητικότητα, η ανοχή, η επιείκεια, η κατανόηση. Δύσκολο το αγώνισμα, αλλά πολύ αναγκαίο για την ένωσή μας με τον Θεό, για την ειρήνη της ψυχής μας, για την σωτηρία της ψυχής μας. Είναι πολύ εύκολο να δημιουργηθεί μεταξύ μας ψυχρότης και αντιπάθεια. Αλλά η συγγνώμη, που θα ζητήσουμε ο ένας απ' τον άλλο και θα δώσουμε ο ένας στον άλλο, αμέσως διορθώνει το κακό, λιγοστεύει την απόσταση, φέρνει τον ένα κοντά στον άλλο, έτσι που ο ένας να χωράει μέσα στον άλλο κι όλοι μαζί να χωράμε μέσα στον Θεό. Τί ευλογία μεγάλη! Να χωράει ο ένας μέσα στον άλλο κι όλοι να χωράμε μέσα στον Θεό. Κι όπως ο Θεός μας χωράει όλους μέσα στην απεριόριστη ευρυχωρία της θείας αγάπης του, έτσι κι εμείς να διευρυνθούμε και να χωράμε όλους τους αδελφούς μας μέσα στην αγάπη μας.

Πηγή: orthodoxword.wordpress.com

Τί κακό πράγμα είναι να στενεύη κανείς και να μη χωράη κανένα στην καρδιά του ή να χωράη ελάχιστα μόνο πρόσωπα. Αυτό έχει πάθει κι ο εχθρός της σωτηρίας μας, ο διάβολος. Ενώ ο Θεός είναι ανοικτός σ' όλο τον κόσμο, ο διάβολος είναι κλειστός σ' όλο τον κόσμο. Ο διάβολος δεν μπορεί να ανοιχθή σε κανένα. Είναι κλεισμένος σε μια φοβερή μοναξιά και εγωκεντρισμό. Δεν αγαπάει κανένα, αλλά μισεί όλους και θέλει το κακό όλων.

Τί ωραίο πράγμα να διευρύνεται ο Χριστιανός. Όσο περνά η ζωή του, να ανοίγη η καρδιά του, να χωράη όλους και ν' αγαπάη όλους. Αυτό το αγώνισμα πρέπει να κρατήση σε όλη μας την ζωή. Όσο περνούν τα χρόνια μας, τόσο πιο πολύ να διευρυνώμεθα πνευματικά, να ανοιγόμαστε και να χωράμε, όπως είπα, μέσα μας όλους τους αδελφούς μας.

Αυτή η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή θα μας δώση την δυνατότητα ν' αγωνισθούμε. Σε λίγο θα βάλουμε μετάνοια μεταξύ μας και θα ζητήσουμε συγχώρησι. Θα ζητήσουμε συγχώρησι πρώτα από τον Κύριο και Θεό και Πλάστη και Κριτή μας, ενώπιον του οποίου όλη μας η ζωή, και τα φανερά και τα κρυπτά, είναι γνωστά. Μετά απ' την Παναγία μας, η οποία προΐσταται της Εκκλησίας των λελυτρωμένων και είναι η Μητέρα μας και η Μητέρα όλων των Χριστιανών κι όλου του κόσμου, και ιδιαίτερα η Προστάτις και Έφορος και Ηγουμένη και Γερόντισσα του Αγιωνύμου τούτου Όρους, στο οποίον και εμείς οι ανάξιοι καταξιωθήκαμε να εγκαταβιώνουμε. Έχουμε μια ιδιαίτερη ευθύνη απέναντι της Παναγίας, γιατί αυτή

μας εκάλεσε εδώ, αυτή μας κρατάει εδώ κι αυτή περιμένει πολλά από μας. Και γι' αυτό και από την Παναγία μας ζητούμε συγχώρησι, για όσες φορές την απογοητεύουμε.

Και μετά ζητούμε συγχώρησι και από τους Αγίους μας, που είναι οι μεγαλύτεροι αδελφοί μας και οι οποίοι μας παρακολουθούν, μας βοηθούν, μας συμπαρίστανται και περιμένουν να φιλοτιμηθούμε στον πνευματικό αγώνα.

Ζητάμε συγχώρησι και μεταξύ μας, και ιδίως από όποιον αδελφό έτυχε λόγω της αδυναμίας μας, του εγωισμού μας και των παθών μας, κάποτε να ψυχρανθούμε, να ανταλλάξουμε ένα λόγο που δεν έπρεπε ν' ανταλλάξουμε ή να κρατήσουμε κάποιο αρνητικό αίσθημα μέσα μας γι' αυτόν, που, όσο λεπτό κι αν είναι, όμως αποτελεί εμπόδιο στην πλήρη και τελεία κοινωνία μας με τον αδελφό.

Μακάρι να βοηθήση ο Θεός να αξιωθούμε όλοι να προχωρούμε σ' αυτή την ψυχική ενότητα, να μην έχουμε μια εξωτερική και συμβατική και τυπική ένωσι, αλλά να έχουμε μία καρδιακή ένωσι και περιχώρησι και αγάπη και παραδοχή και αποδοχή ο ένας για τον άλλον. Και όσο περνούν τα χρόνια της ζωής μας, τόσο και πιο πολύ να ενωνόμαστε μεταξύ μας και να ενωνόμαστε με τον Θεό.

Η αλήθεια είναι ότι, όσο πιο πολύ πλησιάζουμε τον Θεό, θα πλησιάζουμε και μεταξύ μας. Και όσο πιο πολύ πλησιάζουμε μεταξύ μας, θα πλησιάζουμε στον Θεό.

Ζητούμε την Χάρι του Θεού, τις πρεσβείες της Παναγίας μας και των Αγίων μας, για να αγωνιστούμε αυτόν τον αγώνα, να τον έχουμε πάντοτε προ οφθαλμών μας και να τον επιτύχουμε.

Αλλά και σε σας αδελφοί μας, που συμμετέχετε απόψε στο δείπνο της αγάπης και της συγχωρήσεως και που είστε διά του Αγίου Βαπτίσματος μέλη τίμια του Αγίου Σώματος του Χριστού, ευχόμεθα να κάνετε αυτόν τον αγώνα στο διάστημα της επιγείου ζωής σας και να αξιωθήτε κάθε μέρα να προσδεύετε σ' αυτόν τον αγώνα, να ενώνεστε πιο πολύ μεταξύ σας και με τον Θεό. Και αυτό θα σας δίνη πολλή χαρά και πολλή ευλογία. Διότι η αληθινή χαρά προέρχεται από την αγάπη. Και εκεί που βασιλεύει η αγάπη, υπάρχει και η πραγματική ευτυχία. Ενώ εκεί που λείπει η αγάπη, υπάρχει το ανικανοποίητο κενό.

Με αυτές τις ταπεινές σκέψεις εύχομαι να περάσουμε όλοι την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή με υγεία, με προσευχή, με μνήμη Θεού, και να αξιωθούμε ανανεωμένοι πνευματικά να εορτάσουμε με αγία χαρά και την ένδοξο και λαμπρόφορο Ανάστασι του Κυρίου μας, η οποία θα είναι και το προοίμιο της απολαύσεως εκ μέρους μας της αιωνίου βασιλείας του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος μας Ιησού Χριστού.

Ως πρώτος τη τάξει κατά Χάριν Θεού αδελφός της Μονής μας και πατήρ σας πνευματικός, πρώτος σας βάζω μετάνοια και ζητώ απ' όλους σας συγχώρησι και συγχωρώ πάντας από καρδιάς.

* Ομιλία εις την Τράπεζαν της Συγχωρήσεως, τη 24η Φεβρουάριου 1992, Κυριακή της Τυρινής.

Πηγή: Ετήσια έκδοσις της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους, «ο Όσιος Γρηγόριος», περίοδος Β΄, έτος 2012, αριθμ. 37